

Oslo Vestre Frikirke

Der jord og himmel møtes

Redaktøren har ordet

Tekst: Gunnar Johnsen, pastor

Gunnar Johnsen. Foto: Privat

2020 er et år som vil bli husket. En ting er at vi som hører til i Vestre Frikirke vil minnes 100-årsjubileet vi har feiret og markert på ulike måter. Noe annet er covid 19. For det vi nok vil huske best fra året som vi snart legger bak oss er koronaen.

Alle smitteverntiltakene og restriksjonene har endret livene våre. Vi har måttet begrense hvor mange vi kan være sammen med, hvor mye vi kan reise og hvem vi besøker. Noen har mistet jobb og inntekt, mens andre har bedre råd enn noen gang. I to perioder har vi ikke kunnet samles til gudstjenester, seniortreff eller andre arrangementer. Planlegging i disse dager er ikke lett. Du finner derfor ikke noe program for januar og videre utover våren

i denne utgaven av menighetsbladet. Vi satser på å legge ut gudstjeneste på nett hver søndag, så lenge vi ikke kan samles i kirken. Når det åpnes opp igjen for gudstjenester, vil vi så raskt som mulig begynne med å feire gudstjenester på vanlig måte.

Året 2020 ga Vestre en ny pastor. I snart elleve måneder har jeg vært i den jobben. Det har vært en stor glede. Jeg er blitt glad i menigheten og dere som tilhører den.

På sidene som følger kan du lese et intervju om Vestres framtid med leder av utvidet eldsteråd Jan Olav Høgetveit. Vi har intervjuet to av menighetens medlemmer om hvordan livet er under koronapandemien. Kjetil Øvensen skriver om salmedikteren og oversetteren Elevine Heede. Jeg er selv en av de som inntil nå ikke ante noe om hvem hun var.

Du får siste nytt om menighetens økonomi og det siste fra forvaltningsrådet. Eienomsansvarlig Hilde Charlotte Mørland forteller om tankegangen bak Spleis-aksjonen til inntekt for utvendig belysning av kirkebygget. Og Judith Kokkinn avslutter årets siste utgave av menighetsbladet under overskriften «Gud med oss.» Hva kan vel passe bedre som et punktum for året som har gått enn en påminnelse om at Gud er med oss under alle forhold. Ikke minst i den tiden vi lever i nå.

En velsignet jul og et velsignet nytt år ønskes dere alle.

Innhold

Fortid og fremtid.	Side 4
Livet med koronaen.	Side 6
Elevine Heede 200 år.	Side 9
Økonomi.	Side 12
En opplyst kirke.	Side 14
Nytt fra forvaltningsrådet.	Side 16
Juleevangeliet - Gud med oss?	Side 17
Hver gang vi ikke møtes!	Side 19

Oslo Vestre Frikirke ligger sentralt ved rundkjøringen på Bislett.

Du finner informasjon om våre aktiviteter på:

www.vestrefrikirke.no

www.facebook.com/Oslo-Vestre-Frikirke-285994078083099

Kontortid mandag, onsdag og torsdag 10.00 - 15.00

For kontakt med administrasjonen: post@vestrefrikirke.no, T. 48 89 16 22

For kontakt med eldsterådet: eldsteraadet@vestrefrikirke.no, T. 48 89 16 22

For kontakt med pastor: gunnar.johnsen@vestrifrikirke.no, tlf. 91 75 99 58

Vaktmester Yngve Jørgensen: T. 98 61 30 78

Menighetens arbeid finansieres i hovedsak gjennom faste givere og gaver fra de som tilhører menigheten. Vil du støtte med en engangssum eller et fast beløp, er vårt kontonummer 3000 15 39813. Du kan også Vippsse til nr. 15103 Oslo Vestre Frikirke.

Fortid og framtid

Tekst: Gunnar Johnsen

Vestre Frikirke har rundet sine første 100 år. Det er ved slike anledninger det gjerne mimres. Men like viktig er det å se framover. Menigheten er allerede på vei inn i nye hundre år. Hva skal Vestre være i årene som kommer?

For å reflektere rundt jubileet og Vestre framtid, har vi snakket med lederen av utvidet eldsteråd, 49-åringen Jan Olav Høgetveit. Han har ledet rådet siden det ble etablert i august 2019.

Først Jan Olav, hva var det som i sin tid brakte deg til Vestre?

Det var kvinnen i mitt liv som ledet meg til Vestre for ca. 30 år siden. Selv er jeg egentlig statskirkegutt og trivdes godt med det, men siden kona ville at vi skulle begynne i Angelos, ble det sånn. Da jeg først kom med i Angelos, ble jeg kjent med Reidulf Hanssen. Reidulf er en fantastisk person som ble viktig i livet mitt, og han ble kontaktleddet til Vestre på en slik måte at det etter hvert ble unaturlig ikke å være medlem.

Hvordan vil du oppsummere jubileumsåret?

På grunn av pandemien ble jubileet annerledes enn jeg trodde, men samtidig ble det på noen måter bedre enn jeg hadde håpet. Jubileumskomiteen, spesielt leder Elin Eikeland og konsertansvarlig Ane Lillian Tveit, gjorde en kjempejobb, og jeg hadde stort utbytte av alle arrangementene jeg var på. Og så er det veldig gøy å se at Vestre kan klare å gjennomføre såpass

Jan Olav Høgetveit.

Foto: Privat

store arrangementer på en så god måte.

Hva var høydepunktet for deg?

Det er vanskelig å trekke fram en ting, men både jubileumsgudstjenesten og konserten med Sigvard Engesets salmer synes jeg var utrolig bra. Den største overraskelsen var utstillingen med Jesus-bilder som jeg ikke hadde så store forventninger til, men som jeg syntes var kjempebra.

Hvilke konsekvenser fikk koronaen for jubileet?

Vi var utrolig heldige med timingen på jubileumsgudstjenesten 8 mars. Den fikk vi gjennomført rett før nedstengingen av landet fire dager senere, og heldigvis ble ingen smittet. Vi var også heldige med høstens arrangementer, selv om vi måtte passe på å overholde smittevernreglene.

Jubileumsgudstjeneste 8. mars

Foto: Tonhild Kråkenes

Det største tapet var paneldebatten i oktober om kirke, stat og frikirke og identitet der sykdom gjorde at panelet ble redusert. Sigvard Engeset -konserten kunne heller ikke ha så mange publikummere på grunn av pandemien. Men alt i alt har vi vært veldig heldige med timingen på arrangementene!

Hva er Vestres største utfordringer i årene som kommer?

Den største utfordringen er alle alternative aktiviteter som trekker folk bort fra kirka. Det kan være hytta, aktiviteter med barna, weekendturer, sosiale aktiviteter, kultur også videre. Det moderne mennesket har uendelig med tilbud og muligheter. I tillegg føler mange at de har mindre overskudd på grunn av høye krav i arbeidslivet. Vi trenger mennesker som er til stede i kirka for at vi skal komme opp på det nivået vi drømmer om at Vestre skal være på.

Utvidet eldsteråd er i gang med å samtale om Vestres framtid. Kan du si litt om den prosessen?

Det har gjennom årene vært mange initiativ og prosesser når det gjelder strategi-

arbeid for å finne definere mål og hvilken retning Vestre skal gå i. Mye bra arbeid har vært gjort. Problemet er at vi aldri har fullført slike prosesser. Det vi gjør nå er å bruke noe av det arbeidet som er gjort før, samtidig med at vi prøver å beskrive hvor vi er nå og hva vi ønsker for Vestre framover. Vi forsøker å sy det hele sammen slik at vi får tydelige mål for hva vi vil Vestre skal være. Det har vært en modningsprosess som vi nå er veldig nær å lande.

Hvilke drømmer og tanker har du for Vestre i årene som kommer?

Jeg ønsker at Vestre skal bli en kirke hvor man opplever å bli sett og berørt av Gud, og av andre mennesker. Vestre har store muligheter: Vi har et nedbetalt kirkebygg med en sentral beliggenhet, vi har en menighet uten store uenigheter, vi har fått en dyktig pastor og flinke og positive ansatte, vi har en ryddig om ikke altfor romslig økonomi, vi har flotte forkynnere og fin musikk og vi har ildsjeler som stiller opp når det er behov for det. Det er et kjempebra utgangspunkt. Jesus begynte med 12 disipler og veldig lite penger, men se hva de fikk til!? Dersom vi gjør de riktige grepene nå, kan Vestre bli en menighet som folk vil lengte etter å komme til fordi de får noe der som er helt nødvendig for dem.

Til slutt Jan Olav, hva setter du størst pris på ved menigheten?

Det er mange ting jeg setter pris på med Vestre, men hvis jeg skal trekke fram noe, må det være menneskene som er i Vestre og kirkebygget vårt. I den rekkefølgen. Det er alle dere som går i menigheten som er Vestre, og som gjør det verdifullt å dra til kirken ved Bislett.

Livet med koronaen

Tekst: Gunnar Johnsen

10. november ble Oslo stengt ned for andre gang. Vi skal være mest mulig hjemme og ikke være sammen med mye folk, verken privat eller offentlig. Også gudstjenester og andre arrangementer er rammet av tiltakene. Vi har spurt to av medlemmene i Vestre om hvordan de har det under koronaen.

Ingjerd Knutsen

Foto: Privat

Navn: **Ingjerd Knutsen.**

Alder: 47.

Bosted: Skjetten.

Jobber som lærer i barneskolen.

Medlem i Vestre siden dåpen i 1973.

Hvordan har livet ditt endret seg under koronaen?

-Den største endringen var fra 12. mars og frem til sommeren. Da ble skolehverdagen og lærerjobben snudd helt på hodet over natta, fra å kunne møte elevene hver dag i et klasserom der alle hadde lik tilgang til lærer, lim, papir og saks og alt annet som trengtes, til å undervise elever med varierende hjemmeforhold og ulik tilgang på pc og nettbrett. I tillegg mistet vi fellesskapet i klassen, og fellesskapet på skolen. Heldigvis kastet kommunen seg rundt og fikk fart på digitaliseringen av skolen, slik at vi lettere kunne komme i kontakt med elevene.

I høst har vi ikke merket så mye til koronaen i hverdagen. Det er full fart på jobb i skolen for både Jørgen og meg. Det eneste er at fritidsaktiviteter etter hvert har gått over på digitale flater. Det er vanskelig å spille i korps og danse med den avstanden som kreves.

Hva synes du er det verste med alle restriksjonene vi må etterleve?

-De eneste restriksjonene jeg opplever i hverdagen er å måtte bruke munnbind i butikken. Jeg utfører jobben min akkurat som før, er tett på elever, men prøver å holde avstand til voksne som ikke jobber på mitt trinn. Jeg synes egentlig det er verre for ungdommene, som ikke får møtt hverandre og vært sosiale i ulike fritidsaktiviteter

Hva savner du mest?

-Det jeg savner mest er å kunne være hele familien samlet, både unge og gamle, og gi både

nære og kjære skikkelig gode klemmer. Jeg savner også å være sosial med andre korpsfor-eldre mens korpset øver, og det å ha et fysisk skolefelleskap med samlinger i gymsalen.

Ser du noe positivt med slik vi i disse dager må leve livene våre?

-For endel familier kan det være positivt at man har mer tid sammen hjemme. Tempoet er satt ned og det er mindre kjas og mas.

Hvordan er det ikke å kunne gå på vanlige gudstjenester og andre arrangementer i menigheten?

-Det er som jeg sa tidligere: et savn etter fellesskapet. Det å kunne gå på en gudstjeneste i kirkerommet gir noe mer. Det er det lille ekstra som man ikke får på samme måte gjennom gudstjeneste på nett. Når det er sagt synes jeg det har vært mange fine gudstjenester fra Vestre via nettet.

Hva er ditt største ønske for det nye året?

-At vi kommer dit hvor vi ikke trenger å tenke avstand hele tiden, men kan ha fysiske møter både på jobb og fritid. Jeg tror vi trenger den nærheten, uten tometere, håndsprit og munnbind.

Bjørg Paust

Foto: Privat

Bjørg Paust

Alder: 76 år

Bosted: Oslo

Pensjonist

Medlem i Vestre siden første halvdel av 1960-tallet.

Hvordan har livet ditt endret seg under koronaen?

-Livet har blitt adskillig roligere. Det har blitt mange turer i marka. Til å begynne med gikk jeg mest alene, men etter hvert ble det adskillig mer kontakt med andre, vanligvis en av gangen. Vi gikk turer sammen og inviterte hverandre til lunsj eller middager. Jeg har hatt forholdsvis lite kontakt med mine nærmeste, bortsett fra i sommermånedene da restriksjonene slapp mere opp.

Det er mer inneliv enn tidligere: lesing av utallige bøker, Netflix, som jeg fikk meg i begynnelsen av koronaen, og det er hele

tiden prosjekter «i heimen». Gledelig er det at jeg også har langt flere «stille stunder» med andakt, Bibel og bønn. Jeg har også en del flere telefonsamtaler enn tidligere.

Hva synes du er det verste med alle restriksjonene vi må etterleve?

-Jeg synes det går forholdsvis greit å etterleve restriksjonene man er pålagt. Men det er et savn som er present mer eller mindre hele tiden.

Hva savner du mest?

-Hva jeg savner aller mest er den jevne kontakten med barnebarna og savnet etter mer kontakt med familien generelt. Jeg savner å reise, være med i bibel-, litteraturgruppe og andre grupper og å kunne gå på teater.

Ser du noe positivt med slik vi nå må leve livene våre?

-Utrolig positivt at vi som befolkning, dersom man ikke er smittet av korona, stort sett synes å være friskere enn vi var før covid 19. Å vaske

hender til enhver tid viser seg å være en god vane! Det er en god opplevelse av kollektivt å høre sammen i landet vårt, følge påbudene vi er pålagt, både som et ønske om å være lojale mot dem som bestemmer dette for oss, men også fordi disse restriksjonene er til «det beste for oss». I tillegg er det blitt lettere å nikke og smile til hverandre og slå av en prat med fremmede.

Hvordan er det ikke å kunne gå på vanlige gudstjenester og andre arrangementer i menigheten?

-Det er svært trist å ikke kunne gå på gudstjenester. Jeg savner det veldig. Savner det kjære kirkerommet. Særlig nå i adventstiden er det leit ikke å kunne delta på forskjellige sammenkomster.

Hva er ditt største ønske for det nye året?

-Det største ønske for det nye året er at vi snart kan fortsette tilværelsen noenlunde tilnærmet hva den var, dog med mer innsikt i oss selv og med mer takknemlighet for de mange punkter de fleste av oss lett kan finne frem. Og håpet om at alle verdens land skal få vaksiner til alle som ønsker det.

Elevine Heede 200 år

Av: Kjetil Øvensen, medlem av eldsterådet i Vestre Frikirke.

Elevine Heede

15. september var det 200 år siden Elevine Heede ble født. Hvem er Elevine Heede, spør du kanskje? Hun er lite omtalt i det norske kirkeliv. Det er både ufortjent og samtidig underlig. Hun var salmedikter, og mange av hennes sangtekster er en del av vår hverdag, særlig for den eldre generasjon som har sin gang i kirker og bedehus.

I Store norske leksikon («Norges største nettsted for forskningsformidlinger») er hun nevnt kun ett sted, som oversetter av «Hvilken venn

vi har i Jesus». Da jeg besøkte nye Deichmanske bibliotek i Bjørvika etter sommerferien, ville jeg gjøre en test av hva de har i hyllene sine. Jeg spurte etter publikasjoner om Elevine Heede. Ingenting ble funnet. Ikke så rart, siden ingen etterspør dette. Jeg måtte derfor gå på Nasjonalbiblioteket for å finne en lengre omtale av kvinnen, nærmere bestemt en artikkel av Jorunn Wendel i bladet Refleks. På nettet finnes bare ett bilde av Elevine Heede.

Før vi går videre, her er et lite knippe av hva hun har skrevet/ oversatt:

- Hvilken venn vi har i Jesus (Converse/ Scriven)
- Jeg vil prise min gjeløser (McGranahan/ Bliss)
- Arbeid for natten kommer (Mason/ Coghill)
- Den himmelske lovsang (Murray)
- Gå meg ei forbi, o Jesus (Doane/ Crosby)
- Sett deg for et hellig mål (Bliss/ Bliss)
- Ånd fra himlen, kom med nåde (Heede/ Heede)

For den siste salmen er både tekst og melodi skrevet av Elevine Heede. I Frikirkens salmebok er hun representert med 10 salmer. I Den norske kirkes salmebok bare med 3.

Utenlandsstudier

Elevine Heede ble født i 1820 i Barbu, i dag en del av Arendal kommune. Hennes navn er ikke typisk norskklingende. Faren kom

fra Danmark, og var en velstående urmaker i Arendal. Han var svært opptatt av å gi barna en god utdanning. Elevines to brødre døde tidlig. Hun reiste til England og Frankrike og studerte språk. I Paris bodde hun hos en engelsk prestefamilie. De var metodister, og det gjorde at Elevine kom til tro og ble aktiv innenfor dette kirkesamfunnet. Hvor lenge hun bodde utenlands er uklart. Det vi vet er at Elevines far døde i 1844 og moren i 1845. Da var hun sannsynligvis tilbake i Arendal.

Dissenterloven

1845 er på mange måter et sentralt år i norsk kirkehistorie. Det året fikk vi Dissenterloven, som gjorde det lov å etablere trossamfunn enn statskirken. Elevine var nå en kvinne på 25 år. Utenom katolikkene, var Metodistkirken det første kirkesamfunnet blant «dissenterne» i Norge. Det skjedde i 1856 i Sarpsborg. I 1863 gikk det en metodistisk vekkelse over Arendal, men egen menighet ble ikke stiftet før i 1868. Elevine hadde sin gang i denne menigheten, men ble ikke medlem. Grunnen var enkel. Hun var lærer ved «Elligers pigeskole» i Arendal. Som dissenter kunne man ikke være lærer i offentlig skole.

Inn i Metodistkirken

I 1874 flyttet hun til Kristiania og meldte seg inn i Metodistkirken. Her ble hun lærer i norsk og engelsk ved Metodistkirkens teologiske skole. Hennes fremste egenskap var språk. Det brukte hun flittig i oversettelsesarbeid. I tillegg til salmer, oversatte hun også flere bøker. I Metodistkirkens sangbok «Sions Harpe», hvor hun var redaktør, bidro hun med over 200 sanger. Elevine Heede oversatte åndelige sanger hovedsakelig fra Amerika og Storbritannia, blant andre fem av Fanny Crosbys sanger. Disse to kvinnene hadde mye til felles. Begge

var født i 1820. Begge var metodister. Begge var frimodige kvinnerøster i et mannsdominert samfunn der kvinner skulle tie i forsamlingen.

Kjent på Sørlandet

Noen har «Den himmelske lovsang» som sin favoritt. Den står ikke i Frikirkens salmebok «Ære være Gud», heller ikke i Den norske kirkes salmebok. Ting tyder på at sangen er mer kjent på Sørlandet enn andre steder i landet. Frikirken i Grimstad hadde tidligere en rik korvirksomhet. «Den himmelske lovsang» var en fast del av repertoaret. Den ble ofte sunget i kirken og på turer. Også ved større familiesammenkomster med mine tanter og onkler, ble «Den himmelske lovsang» sunget før man gikk hjem. Opprinnelsen til sangen er en gåte. Melodien stammer fra amerikaneren James Ramsey Murray, men man har aldri funnet originalteksten på engelsk. I den rikholdige amerikanske sangtradisjonen er ikke dette en sang som synges. Skrev Heede sin tekst basert kun på melodien? Og hvordan kom hun over den? Også i Sverige synges den. Der er den kalt «Den himmelska sången» og teksten er tilnærmet lik den norske.

Titanic

Elevine Heede var den første som oversatte «Nærmere deg, min Gud» i norsk språkdrakt. Det skjedde allerede i 1876. Etter at Titanic forliste i 1912 ble denne salmen viden kjent. Historien forteller at orkesteret spilte «Nearer my God, to Thee» da skipet sank. Den norske versjonen som synges i dag er imidlertid Gustav Jensens fra 1915.

Annenrangs borger?

Man kan bare spekulere i hvorfor hun ikke er mer kjent. Jorunn Wendel kalte sin artikkel: «Elevine Heede – glemt av kirkehistorien, men husket av Gud». Wendel nevner at «Sions

harpe» kom ut i store opplag (totalt 127.500). Lekfolket trykket boka til sitt bryst, men den fikk en lunken mottagelse blant prestene i statskirken. Sangene var vekkelsespregede. Metodistene var påvirket av den amerikanske «hellighetsbevegelsen». Frikirken hadde sin lutherske variant kalt «nyevangelismen» hentet fra Sverige. Også Frikirken fant rikelig plass til Elevine Heede. Kan anonymiseringen av Heede skyldes at de som ikke tilhørte statskirken ble ansett som «annenrangs» borgere? Frikirkeligheten i Norge ble ofte stemplet som «sektarisme». Et utslag av dette var forbud mot en rekke yrker i offentlig sektor.

Sofienberg gravlund

Elevine Heede var ugift hele sitt liv og døde 6. mars 1883 av tuberkulose. Hun «ble begravet på Sofienberg gravlund, hvor menigheten siden reiste henne en minnestein» (Første Metodistkirke Oslo 1865 - 1965). Etter byutvidelsen i 1857 ble Sofienberg en av de største gravplassene i byen i perioden 1859 -1919. I dag er kirkegården borte. Av smittehensyn ble den slettet og fylt over med masser. Det mange ikke vet er at der folk soler seg på den store, grønne gressplenen i Sofienbergparken, ligger det 60.000 mennesker begravet. Blant alle disse beinknokene hviler Elevine Heede.

Kjetil Øvensen

Foto: Privat

Kilder:

Refleks 2-1 2003, Jorunn Wendel: «Elevine Heede – glemte av kirkehistorien, men husket av Gud»

Aftenposten, 24. juli 2015

Økonomi

Tekst: Sølve Fredheim, økonomiansvarlig

Sølve Fredheim

Foto: A-2 Norge AS

Vi trenger mer inntekter!

Høsten 2020 er over. Den første snøen er kommet og vi nærmer oss julehøytiden. Ved utgangen av oktober hadde vi fått inn 561.700 i faste bidrag og 72.400 i kollekt. Så langt ligger giverinntektene litt over tilsvarende periode i 2019, men likevel 10,5% under budsjettet. Det er en ørliten forbedring siden siste økonomirapport i forrige menighetsblad.

For to år siden var inntektene fra faste bidrag og kollekt omtrent 30.000 kr. mer i samme periode. Nå som det er mindre å bruke penger på

under korona-pandemien, hadde vi forventet at inntektene var bedre enn før, men slik er det altså ikke.

Jeg minner om muligheten til å tegne seg som fast giver. Det kan du enkelt gjøre ved å gå inn på hjemmesidene våre, www.vestrefrikirke.no, og fylle ut skjemaet for å opprette avtalegiro.

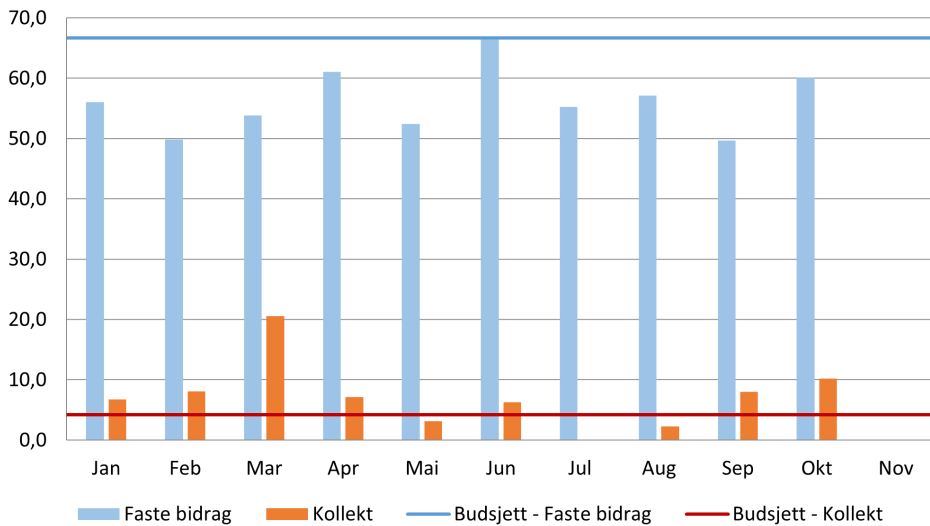
«Lys i mørket» er høstens Spleis-aksjon for belysning av kirkebygget

For noen uker siden startet vi opp høstens innsamlingsaksjon for å kunne installere utvendig belysning. Vi ønsker å gjøre bygget vårt mer synlig på kvelds- og nattestid, spesielt i den mørke årstiden.

Innsamlingsaksjonen går på nettet, slik som i fjor, og du kan finne lenken på våre hjemmeside og her: <https://www.spleis.no/65218>

I skrivende stund er det 9 givere. Det er plass til flere. Er du med og hjelper oss i mål?

Gaver/faste bidrag t.o.m. oktober 2020

En opplyst kirke

Tekst: Gunnar Johnsen, pastor

Hilde Charlotte Mørland.

Foto: Privat

Det foregår en såkalt Spleis-aksjon til inntekt for utvendig belysning av kirken. Men hva er en Spleis-aksjon, og hvorfor trenger vi bedre belysning av kirken på kvelds- og nattestid? Vi har snakket med eiendomsansvarlig i Vestre Hilde Charlotte Mørland.

Hva er en Spleis-aksjon?

En Spleis-aksjon er en nettbasert måte å samle inn penger på. Ordningen administreres av Sparebank 1. Det fine er at man hele tiden kan se hvor mye som er gitt, hvor mange som har bidratt og hvor mye som mangler for å nå målet for innsamlingen.

Hvorfor trenger vi en bedre utvendig belysning av kirken? Hva er tankegangen bak?

Aksjonen og målet med innsamling til lyssetting av kirkebygget vårt, inngår som en del av

våre felles mål for jubileumsåret. Vi ønsker å være utadrettede og å gjøre kirken ved Bislett synlig. Kirkebygget er både vakkert og svært sentralt plassert, men har allikevel i alle år fremstått som «anonymt», og ligget med en nesten mørklagt fasade i skumrings- og mørketid. I Vestre har vi allerede et godt lydanlegg inne i kirken, og tidligere i år fikk vi installert et innvendig lysanlegg. Alt et ledd i arbeidet med å legge til rett for flere konserter og andre arrangementer i kirken.

Hvordan blir belysningen når det er ferdig?

Planen er å sette opp to lamper mot frontveggen der inngangsdøren er, slik at dette området synes godt. Videre er tanken å ha en lampe inn mot veggen ved sidedøren opp mot tårnet. Til slutt er det aktuelt å ha to-tre lamper opp veggen, mellom vinduene ut mot Pilestredet. Lyset vil kunne reguleres i farger og fargetoner, og ved vanlig hvit belysning kan dette stilles inn i en varm tone tilpasset bygningen og omgivelsene.

Hva vil dette koste?

Litt avhengig av hvilke løsninger vi velger, er det snakk om 50-70 000 kroner.

Til slutt oppfordrer Hilde Charlotte oss til å være med å bidra til aksjonen. Du finner link til Spleis på facebook- og hjemmesiden til Vestre. De er også mulig å støtte aksjonen ved å betale inn til menighetens konto: 3000 15 3983. Da må du merke innbetalingen med "Utvendig belysning"

Test av utendørs belysning! Slik ser kirken ut med og uten belysning.

Belysning slik den er i dag.
Foto: Hilde Charlotte
Mørland

2 eksempler på hvordan
det kan bli.
Foto: Hilde Charlotte
Mørland

Nytt fra forvaltningsrådet

Tekst: Torunn Nasset, leder av forvaltningsrådet

Torunn Nasset. Foto: Privat

Et utvidet Forvaltningsråd

Forvaltningsrådet har ansvar for økonomi, eiendom og administrasjon. Rådet består av økonomiansvarlig Sølve Fredheim, eiendomsansvarlig Hilde Charlotte Mørland og undertegnede som leder rådet. Vi tre er valgt av menighetsmøtet. Etter at vi fikk ny pastor i februar, og funksjonen som administrativ medarbeider har fått «satt seg», så vi det som hensiktsmessig at både pastor/daglig leder Gunnar Johnsen og administrativ medarbeider Tonhild Kråkenes ble med i forvaltningsrådet. Dette har bidratt til en mer helhetlig og effektiv behandling av saker.

Hva har vi gjort i år?

To store begivenheter har preget 2020: Vestres 100-årsjubileum og koronapandemien. Begge deler har påvirket arbeidet i forvaltningsrådet. Koronapandemien har ført til redusert aktivitet i kirken. Mange av leietakerne har likevel

brukt lokalene. Det er blitt utarbeidet rutiner for smitteverntiltak, og bruken av lokalene er justert i tråd med de til enhver tid gjeldende retningslinjene.

100-årsjubileet. Forvaltningsrådet har først og fremst vært involvert i å realisere jubileumsgavene som ble samlet inn via SPLEIS i 2019. Pengene er brukt til oppussing av kapellet og lyssetting av kirken innvendig. Begge deler er ferdigstilt.

I tillegg har rådet arbeidet med:

- Oppfølging etter el-tilsyn i 2019.
- Etablert forbedret nettløsning for de ansatte.
- Utarbeidet budsjettforslag 2021.
- Etablert en ny SPLEIS der inntektene skal gå til utvendig lyssetting av kirken.
- Arbeidet med et endelig jubileumsregnskap.
- Påbegynt arbeidet med reparasjon av terrassedør i lokalene som Hovedkontoret til Frikirken leier. Dette er en prioritert sak siden terrassen er rømningsvei for Hovedkontoret.
- Startet arbeidet med HMS-handlingsplan (Helse, miljø og sikkerhet.)
- Påbegynt arbeidet med kirkens personvern-rutiner.

I høst er møtene i forvaltningsrådet gjennomført delvis fysisk og delvis digitalt. Det har fungert godt og har i liten grad begrenset rådets arbeid.

Jeg vil gjerne rette en takk til medlemmene i forvaltningsrådet for velvillighet, kreativitet og stor innsats i 2020.

Juleevangeliet - Gud med oss?

Tekst: Judith Anne Kokkinn, leder seniortreffet.

Judith Anne Kokkinn.

Foto: Privat arkiv

I Det gamle Testamentet leser vi følgende profeti i Jesaja 7 13-14: *«Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se, en jomfru (en ung kvinne, i ny oversettelse) skal bli med barn; hun skal føde en sønn, og han skal hete Immanuel (Gud med oss)».*

Og i Jesaja 9,6 står det: *«For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herreveldet er lagt på Hans skulder, og Hans navn skal være: Underfull Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far og Fredsfyrste».*

Profeti er underlig og kan være underfullt. Hvordan kan disse ordene fra Jesaja, ytret for ca. 2600 år siden, fremdeles regnes som gyldige og gi mening i dag for ca. en tredjedel av verdens befolkning: De som kaller seg kristne og som feirer Jesu fødsel?

Vår gode venn og respekterte professor emeritus, Trond Nordby, med historie og samfunnsvitenskap som spesialiteter, gav ateisme en stemme i forrige utgave av menighetsbladet. Ateismen påstår enten at «Gud er død», (Friedrich Nietzsche, 1883), eller at religion, der en guddom er underforstått, er «opium for folket» (Karl Marx, 1843), eller at Gud aldri har eksistert (Richard Dawkins, født 1941 med bok-

tittelen «Gud en vrangforestilling»). En annen av ateismens teser er at Gud er en konstruksjon laget av mennesker i deres eget bilde.

Gud eller guder er tilbedt av ca. 85% av verdens befolkning. Det antas i den siste tesen at mennesker tilfredsstiller egne iboende behov for noe større, sterkere eller klokere utenfor dem selv ved å skape en gud eller et overnaturlig vesen i eget bilde. Jeg kan følge ateismes argument nokså langt når det gjelder dyrkelse av forfedre som guder, eller på besøk i Hellas, når en ser skatter fra Gresk mytologi, og hører om fortidens guder og sagnfigurer som for eksempel Zevs, Athena, Poseidon, Hercules og Ikaros.

Juleevangeliet - Gud med oss?

Juleevangeliet er langt ifra karakteristisk når det gjelder vanlige forestillinger om guder. Derfor er det betimelig å stille dette spørsmål: Er en baby født i kummerlige kår i en stall en typisk konstruksjon av en gud? På grunn av denne overraskende hendelsen i meget uvanlige omgivelser, mener jeg, at vi heller kan sette vår tillit til at Jesajas profeti har gått i oppfyllelse: vi tror at det er en Allmektig Gud, jødernes Gud, som tok det underfulle initiativet til å åpenbare seg gjennom en pur baby, sin enbårne sønn, Immanuel, «Gud med oss».

For meg, er dette at Gud «ble kjød og tok bolig iblant oss» etter eget initiativ, mer sannsynlig enn at Gud, Far og Skaper, Gud Sønn og Gud Den Hellige Ånd er en projeksjon av mine grandiose tanker om meg selv. Jeg tror verken

at jeg eller de fleste mennesker har fantasi nok til å dikte opp en slik forestilling.

I henhold til vår tro ydmyket Gud seg ved å la sin sønn bli født i en stall i Bethlehem. Det Gamle Testamentet tilbyr den historiske bakgrunnen, kronologien og profetiene som leder frem til denne hendelsen. Det Nye Testamentet bevitner den. Å tro på den, er, ut ifra et rasjonelt og kunnskapsmessig tankesett, en ydmykende handling. Det var det også for meg da jeg, som den bortkomne sønnen, vendte om og ba om tilgivelse og tilgang til Gud Faderens

nåde. Ydmykt og full av overbevisning kan jeg nå stemme i og lovsynge, sammen med Harry Belafonte:

«(A) long time ago in Bethlehem, so the Holy Bible say(s), Mary('s) Boy Child, Jesus Christ was born on Christmas Day. Hark now, Hear the angels sing: A new King born today, and man will live for evermore because of Christmas Day!»

Jeg håper at du også vil stemme i og prise Jesu fødsel: *«Gud med oss!»*

Et barn er oss født.

Foto: Privat

Hver gang vi ikke møtes!

Tekst: Gunnar Johnsen, pastor

De siste ukene har vi ikke kunnet samles til gudstjenester eller andre samlinger. Men du kan få en smak av gudstjeneste ved å se på nettgudstjenestene vi legger ut hver søndag. Nettgudstjenestene spilles inn noen dager før de legges ut. Du finner gudstjenestene ved å gå inn på vår hjemmeside www.vestrefrikirke.no eller på vår facebookside Oslo Vestre Frikirke.

I jul og nyttår legger vi ut gudstjenester på nett følgende dager:

- Søndag 20. desember 4. søndag i advent.
- 25. desember 1. juledag.
- Søndag 3. januar Kristi åpenbaringsdag.

Det kan bli aktuelt å legge ut en gudstjeneste på julaften. Følg med på hjemmesiden eller facebookside vår for oppdatert informasjon.

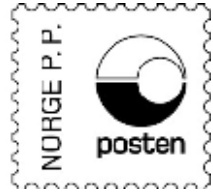

Vår menighetsarbeider Gunnar Syvertsen er teknisk ansvarlig for nettgudstjenestene. Her fra en av gudstjenestene som ble spilt inn i vår. Foto: Gunnar Johnsen

B-blad, Porto betalt

Ettersendes ikke, men returneres med informasjon om ny adresse til:

Oslo Vestre Frikirke, Pilestredet 69,
0350 Oslo

**Og Ordet ble menneske
og tok bolig blant oss,
og vi så hans herlighet,
en herlighet som den enbårne Sønn
har fra sin Far, full av nåde og sannhet.**

Johannes 1, 14